

FDC
C 506/12



UITTREKSEL UIT DE MINUTEN BERUSTENDE TER GRIFFIE VAN HET HOF VAN
BEROEP TE GENT.
HET HOF VAN BEROEP TE GENT, RECHTDOENDE IN CORRECTIONELE
ZAKEN, HEEFT HET VOLGENDE ARREST GEVELD:

10 e Kamer

Het hof van beroep te Gent, tiende correctionele kamer, heeft het volgende arrest gewezen in de zaak:

Nr. 549/11
VAN HET PARKET

Nr. C/506/12
VAN HET ARREST

Hypothecaire inschrijving
Vernuntingsregister

16 maart 2012

not. GE.62.RW.100601/09 van het Openbaar Ministerie en van

de Wooninspecteur, bevoegd voor het grondgebied van het Vlaams Gewest, met kantoor te 9000 Gent, Gebr. van Eyckstraat 4 - 6,

eiser tot herstel,

tegen:

1. Nr. 566 , gepensioneerde, geboren te
op , wonende te
, van Nederlandse nationaliteit,

2. Nr. 567 , gepensioneerde, geboren te
op , wonende te
van Nederlandse nationaliteit,

beklaagden,

verdacht van:

de eerste en de tweede:

Om de misdaad of het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder hun bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden,

Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 4, 6, 7, 8, 10, 16, 17 en 23 van het decreet van 4 februari 1987 (B.S., 7 maart 1997) houdende de kwaliteits- en veiligheidsnormen van kamers en studentenkamers, zoals gewijzigd, als verhuurder van een kamerwoning of een kamer verhuurd te hebben of ter beschikking te hebben gesteld met het oog op

[Handwritten signature]

bewoning, die niet beantwoordt aan de in artikelen 4, 6 en 7 bedoelde normen of van een studenten- of studentengemeenschapshuis of studentenkamer die niet beantwoordt aan de in artikelen 4 en 8 bedoelde normen, met de verzwarende omstandigheid dat van de betrokken activiteit een gewoonte wordt gemaakt:

i. In het pand gelegen te _____, kadastraal gekend als _____, eigendom van _____, voornoemd en _____, voornoemd,

o.a. door gebreken inzake de elektrische installatie, de gasinstallatie, de brandveiligheid, de luchtkwaliteit (st. 4-10), met onbewoonbaarheid tot gevolg:

1. kamer _____ te hebben verhuurd aan _____, minstens in de periode van 12 februari 2009 tot 23 mei 2009 (st. 584)

2. kamer _____ te hebben verhuurd aan _____, minstens in de periode van 12 februari 2009 tot 23 mei 2009 (st. 584)

3. kamer _____ te hebben verhuurd aan _____, minstens in de periode van 12 februari 2009 tot 23 mei 2009 (st. 584)

ii. In het pand gelegen te _____, kadastraal gekend als _____, eigendom van _____, voornoemd en _____, voornoemd,

o.a. door gebreken inzake de toevoer van warm en koud water, de vereiste aanwezigheid van twee geaarde stopcontacten en een vaste energievoorziening in de keuken, elektrische voorzieningen (st. 170-174, st. 367-371), met ongeschiktheid tot gevolg

1. kamer _____ te hebben verhuurd aan _____, minstens in de periode van 9 maart 2009 tot de datum van het bevel tot dagvaarding

2. kamer _____ te hebben verhuurd aan _____, minstens in de periode van 9 maart 2009 tot de datum van het bevel tot dagvaarding

3. kamer _____ te hebben verhuurd aan _____, minstens in de periode van 23 maart 2009 tot de datum van het bevel tot dagvaarding

4. kamer te hebben verhuurd aan
te , minstens op 23 maart 2009

5. kamer te hebben verhuurd aan
te , minstens op 23 maart 2009

6. kamer te hebben verhuurd aan
te , minstens in de periode van 23 maart 2009 tot de datum van het bevel tot dagvaarding.

III. in het pand gelegen te , kadastraal
gekend als , eigendom van
voornoemd en , voornoemd

o.a. door gebreken inzake de luchtkwaliteit (st. 247-251, 423-427)

1. kamer te hebben verhuurd aan
te , minstens in de periode van 9 maart 2009 tot de datum van het bevel tot dagvaarding

2. kamer te hebben verhuurd aan
te , minstens in de periode van 23 maart 2009 tot de datum van het bevel tot dagvaarding

3. kamer 203 te hebben verhuurd aan
te , minstens op 23 maart 2009

4. kamer 203 te hebben verhuurd aan
te , minstens in de periode van 23 maart 2009 tot de datum van het bevel tot dagvaarding

5. kamer te hebben verhuurd aan
te , minstens in de periode van 23 maart 2009 tot de datum van het bevel tot dagvaarding.

IV. In het pand gelegen te , kadastraal
gekend als , eigendom van
voornoemd en

o.a. door gebreken inzake de toegankelijkheid, de elektrische voorzieningen (zie st. 464-468)

1. kamer te hebben verhuurd aan
te , minstens in de periode van 28 maart 2009 tot de datum van het bevel tot dagvaarding

2. kamer te hebben verhuurd aan (onbewoonbaar)
te , minstens in de periode van 23 maart 2009 tot 28 augustus 2009

3. kamer te hebben verhuurd aan

te , minstens in de periode van 23 maart 2009 tot 15 december 2009

4. kamer te hebben verhuurd aan Dirk De Wispelaere te , minstens in de periode van 23 maart 2009 tot 15 december 2009.

de eerste en de tweede tevens gedagvaard om zich overeenkomstig art. 42 en 43bis van het Strafwetboek, te horen veroordelen tot de bijzondere verbeurdverklaring van een bedrag van € 4.337,5, zijnde € 2.168,75 elk (...).

Bij vonnis van de rechtbank van eerste aanleg te Gent van 20 december 2010, 19^e kamer, werd in substantie op tegenspraak als volgt beslist:

op strafrechtelijk gebied:

In hoofde van de beklaagde

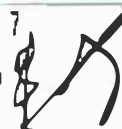
Veroordeelt de beklaagde voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde tenlasteleggingen I.1, I.2, I.3, II.1, II.2, II.3, II.4, II.5, II.6, III.1, III.2, III.3, III.4, III.5, IV.1, IV.2, IV.3 en IV.4 samen, tot een hoofdgevangenisstraf van een jaar en een geldboete van duizend euro.

Verhoogt de geldboete met vijfenveertig opdecimes, aldus gebracht op vijfduizend vijfhonderd euro.

Beveelt dat bij gebreke van betaling binnen de termijn bepaald bij art. 40 van het Strafwetboek, de geldboete zal kunnen vervangen worden door een gevangenisstraf van drie maanden.

Beveelt dat de tenuitvoerlegging van het vonnis, in hoofde van de beklaagde wat betreft de volledige duur van de uitgesproken hoofdgevangenisstraf van een jaar, zal uitgesteld worden voor een termijn van vijf jaar te rekenen vanaf heden, ingeval gedurende de proeftijd geen nieuw misdrijf wordt gepleegd dat een veroordeling tot een criminele of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan zes maanden zonder uitstel tot gevolg heeft.

Beveelt dat de tenuitvoerlegging van het vonnis, in hoofde van de beklaagde wat betreft vijfhonderd euro, verhoogd met 45 decimes en aldus gebracht op tweeduizend zevenhonderdvijftig euro of een vervangende gevangenisstraf van één maand en vijftien dagen, van de uitgesproken geldboete van duizend euro, zal uitgesteld worden voor een termijn van drie jaar te rekenen vanaf heden, ingeval gedurende de proeftijd geen nieuw misdrijf wordt gepleegd dat een veroordeling tot een criminele of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan zes maanden zonder uitstel tot gevolg heeft.



Zegt dat de beklaagde verplicht is een bedrag van vijftwintig euro, verhoogd met vijfenveertig decimes, aldus gebracht op honderd zevenendertig euro en vijftig cent, te betalen bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders.

In hoofde van de beklaagde

Veroordeelt de beklaagde voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde tenlasteleggingen I.1, I.2, I.3, II.1, II.2, II.3, II.4, II.5, II.6, III.1, III.2, III.3, III.4, III.5, IV.1, IV.2, IV.3 en IV.4 samen, tot een hoofdgevangenisstraf van een jaar en een geldboete van duizend euro.

Verhoogt de geldboete met vijfenveertig opdecimes, aldus gebracht op vijfduizend vijfhonderd euro.

Beveelt dat bij gebreke van betaling binnen de termijn bepaald bij art. 40 van het Strafwetboek, de geldboete zal kunnen vervangen worden door een gevangenisstraf van drie maanden.

Beveelt dat de tenuitvoerlegging van het vonnis, in hoofde van de beklaagde wat betreft de volledige duur van de uitgesproken hoofdgevangenisstraf van een jaar, zal uitgesteld worden voor een termijn van vijf jaar te rekenen vanaf heden, ingeval gedurende de proeftijd geen nieuw misdrijf wordt gepleegd dat een veroordeling tot een criminele of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan zes maanden zonder uitstel tot gevolg heeft.

Beveelt dat de tenuitvoerlegging van het vonnis, in hoofde van de beklaagde wat betreft vijfhonderd euro, verhoogd met 45 decimes en aldus gebracht op tweeduizend zeshonderdvijftig euro of een vervangende gevangenisstraf van één maand en vijftien dagen, van de uitgesproken geldboete van duizend euro, zal uitgesteld worden voor een termijn van drie jaar te rekenen vanaf heden, ingeval gedurende de proeftijd geen nieuw misdrijf wordt gepleegd dat een veroordeling tot een criminele of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan zes maanden zonder uitstel tot gevolg heeft.

Zegt dat de beklaagde verplicht is een bedrag van vijftwintig euro, verhoogd met vijfenveertig decimes, aldus gebracht op honderd zevenendertig euro en vijftig cent, te betalen bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders.

bijzondere verbeurdverklaring:

Beveelt overeenkomstig artikel 42. § 3. 43 en 43bis Strafwetboek, in hoofde van de beklaagden en de bijzondere verbeurdverklaring van een bedrag van €4.337,50 (vierduizend driehonderd zevenendertig komma vijftig) zijnde vermogensvoordelen die rechtstreeks uit de misdrijven I.1, I.2, I.3 en IV.2 zijn verkregen.

Beveelt dat de tenuitvoerlegging van het vonnis, in hoofde van de beklagden en wat betreft de bijzondere verbeurdverklaring van een bedrag van € 2.188,76 (= tweeduizend honderd achtenzestig komma vijfenzeventig euro), zal uitgesteld worden voor een termijn van drie jaar te rekenen vanaf heden, ingeval gedurende de proeftijd geen nieuw misdrijf wordt gepleegd dat een veroordeling tot een criminele of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan zes maanden zonder uitstel tot gevolg heeft.

Verstaat dat bij de uitvoering van de verbeurdverklaring het totaal van het wettelijk verkregen vermogensvoordeel (nl. € 4.337,50, waarvan € 2.168,76 met uitstel) niet wordt overschreden.

Veroordeelt de beklagden hoofdelijk tot de kosten, gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie, ten bate van de Staat tot heden begroot op € 140,28.

Legt elke veroordeelde eveneens een vergoeding op van vijftiengint euro in uitvoering van art. 71 van de Wet van 28 juli 1992 en het Koninklijk Besluit van 29 juli 1992 tot wijziging van art. 91 van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950, houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken.

op burgerrechtelijk gebied:

1. De herstellvorderingen

Verklaart de herstellvordering van de Wooninspecteur ontvankelijk en in de hierna bepaalde mate gegrond (...).

2. De burgerlijke belangen

Houdt ambtshalve de burgerlijke belangen aan wat betreft de bewezen verklaarde tenlasteleggingen.

Tegen dit vonnis werd hoger beroep ingesteld op:

- 28 december 2010 door de beklagden tegen alle beschikkingen;
- 28 december 2010 door het openbaar ministerie tegen beide beklagden.

1. Het hof hoorde op de openbare terechtzitting van 16 februari 2012 in het Nederlands:

- de beklagden in hun middelen van verdediging, de eerste beklagde vertegenwoordigd en de tweede beklagde bijgestaan door meester Reinhard Van Hecke, advocaat te Oostakker voor meester Dirk Martens, advocaat te Sint-Amandsberg,
- het openbaar ministerie in zijn vordering bij monde van Jan De Clercq, substituut-procureur-generaal.

Eiser tot herstel is niet verschenen en was niet vertegenwoordigd.

2. De eerste rechter verbeterde in de telastlegging terecht twee vergissingen in de schrijfwijze van de namen van de huurders (in onderdeel IV, 1: l.p.v. en in onderdeel IV, 3: l.p.v. en preciseerde de vermelding "tot de datum van het bevel tot dagvaarding" als "7 mei 2010".

3. Voor de uiteenzetting van de relevante feitelijke gegevens verwijst het hof naar de gedetailleerde overwegingen in dit verband van de eerste rechter in randnummer 1.1 van het vonnis, die hier korthedshalve als uitdrukkelijk herhaald worden beschouwd.

4. Gelet op de gegevens van het opsporingsonderzoek en het onderzoek op de terechtzitting van het hof is de telastlegging in hoofde van de beide beklagden bewezen gebleven.

De verhuurders miskenden de plicht om bij de aanvang van de huur een kamer ter beschikking te stellen die beantwoordt aan de normen van het Kamerdecreet, zij zijn ook verantwoordelijk voor het behoud van het verhuurde goed in die toestand. Art. 17 Kamerdecreet stelt strafbaar wie niet conforme goederen verhuurt, maar maakt geen onderscheid in functie van de oorsprong van de schade. In elk geval waren er trouwens ernstige tekortkomingen waarvoor de huurders niet aansprakelijk gesteld kunnen worden, zoals vochtige muren, schimmelvorming of ontbrekende stopcontacten.

Zoals de eerste rechter heeft overwogen werd de toestand van de verhuurde kamers al jaren door de ouder wordende beklagden niet meer zorgvuldig opgevolgd. De vaststellingen van de verbalisanten en de foto's zijn duidelijk. Anders dan de eerste rechter oordeelde oordeelt het hof dat het een duidelijke keuze van de beklagden was om zo te handelen.

Het decreet bevat geen aanduiding over het moreel element zodat het bewust en vrijwillig handelen voistaat. Dat van dit laatste sprake is wordt verondersteld bij het plegen van de materiële handeling, die als de uiting van de vrije en bewuste wil van de beklagden moet worden aangezien, nu zij het bestaan van een schulduitsluitingsgrond, zoals overmacht of onoverkomelijke dwaling, of van een rechtvaardigingsgrond, zoals noodtoestand, niet enigszins geloofwaardig maken.

De beklagden handelden in strijd met wat een normaal zorgvuldige en vooruitziende persoon, geplaatst in dezelfde feitelijke omstandigheden zou hebben gedaan.

5.1. Op goede gronden die het hof tot de zijne maakt is de eerste rechter niet ingegaan op de vraag van de beklagden tot opschorting van de uitspraak van de veroordeling; het feit dat de beklagden inmiddels tot de uitvoering van het gevorderd herstel overgingen is geen reden om in dit verband anders te beslissen.

5.2. De door de eerste rechter uitgesproken straffen waren wat ~~strafmaat~~ en verantwoording passend. Het hof maakt de overwegingen van de eerste rechter hier tot de zijne, met in begrip van de mate waarin uitstel van tenuitvoerlegging werd toegestaan.

Het hof aanvaardt de uitvoering van het herstel na de uitspraak van de eerste rechter wel als verzachtende omstandigheden op grond waarvan het niet langer een hoofdgevangenisstraf oplegt.

6.3. De beklaagden pleegden het misdrijf na 29 februari 2004 en voor 1 januari 2012, zodat de geldboete moet worden verhoogd met 45 opdecimes.

De bijdrage tot financiering van het Bijzonder Fonds tot Hulp aan de Slachtoffers van Opzettelijke Gewelddaden en aan de Occasionele Redders dient te worden bepaald op € 25, te vermeerderen met 50 opdecimes tot € 150, ongeacht de datum van de bewezen verklaarde feiten; deze bijdrage heeft een eigen aard en is geen straf.

Bij arrest nr. 188.928 van de Raad van State van 17 december 2008 (B.S., 2 februari 2009) werd het K.B. van 27 april 2007 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken vernietigd, zodat de bepalingen van het K.B. van 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals gewijzigd door de artikelen 1 en 2 van het K.B. van 11 december 2001 betreffende de invoering van de euro in de regelgeving inzake justitie, van toepassing blijven. Krachtens art. 91, 2° lid van dit K.B. bedraagt de vaste vergoeding, na indexatie, € 32,27. Ook deze vergoeding heeft een eigen aard en is geen straf.

6. De eerste rechter besliste oordeelskundig over de schriftelijk door het openbaar ministerie gevorderde verbeurdverklaring van de vermogensvoordelen rechtstreeks verkregen uit het misdrijf met dien verstande dat het hof de verbeurdverklaring voor elke beklaagde bepaalt op de helft.

7. Uit de processen-verbaal door het openbaar ministerie aan het strafdossier toegevoegd na de datum van het bestreden vonnis blijkt dat de door de wooninspecteur gevorderde herstelmaatregelen werden uitgevoerd. De vordering, waarvan geen afstand is gedaan, is niet (langer) gegrond. De erop geënte vordering tot verbeurte van een dwangsom is zonder voorwerp.

OP DEZE GRONDEN

Het hof,

rechtsprekend op tegenspraak,

gelet op de artikelen hiervoor aangehaald, de niet strijdige artikelen aangehaald door de eerste rechter en:

- art. 85 Strafwetboek.,
- art. 211 van het Wetboek van Strafvordering,
- art. 24 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken,

verklaart de beroepen ontvankelijk en er ten gronde over beslissend:

1. bevestigt het bestreden vonnis, behoudens voor zover uitspraak wordt gedaan over de bijzondere verbeurdverklaring, de herstelvordering van de wooninspecteur en zijn vordering tot verbeurte van een dwangsom, met deze wijzigingen:

- spreekt tegen de beklagden geen hoofdgevangenisstraf uit,
- verhoogt de bijdrage tot financiering van het Bijzonder Fonds tot Hulp aan de Slachtoffers van Opzettelijke Gewelddaden tot €25, vermeerderd met 50 opdecimes tot € 150,
- verhoogt de vergoeding voor vaste kosten tot € 32,27.

2. wijzigt het bestreden vonnis voor zover uitspraak wordt gedaan over de bijzondere verbeurdverklaring, de herstelvordering van de wooninspecteur en zijn vordering tot verbeurte van een dwangsom als volgt:

- beveelt overeenkomstig de artikelen 42, § 3, 43 en 43bis Strafwetboek, in hoofde van elke beklagde de bijzondere verbeurdverklaring van een bedrag van € 2.188,75 zijnde telkens de vermogensvoordelen die door elke beklagde rechtstreeks uit de misdrijven I.1, I.2, I.3 en IV.2 zijn verkregen.
- beveelt dat de tenuitvoerlegging van het arrest, wat betreft de bijzondere verbeurdverklaring voor elke beklagde voor een bedrag van € 1.040,37, zal uitgesteld worden voor een termijn van drie jaar te rekenen vanaf heden, ingeval gedurende de proeftijd geen nieuw misdrijf wordt gepleegd dat een veroordeling tot een criminele of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan zes maanden zonder uitstel tot gevolg heeft.

verklaart de herstelvordering niet (langer) gegrond.

verklaart de vordering tot verbeurte van een dwangsom zonder voorwerp,

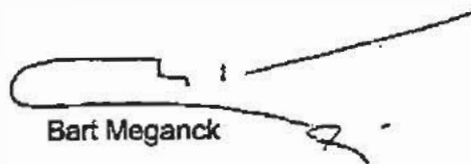
3. veroordeelt de beklagden hoofdelijk tot de kosten in de beide aanleggen gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie, in hun geheel begroot op € 140,28 in eerste aanleg en op € 216,54 in hoger beroep.

Kosten eerste aanleg:	€ 140,28
Kosten beroep:	
Afschrift vonnis:	€ 94,05
Afschriften akten HB:	€ 5,70
Opsteirecht ber.bekl.:	€ 30,00
Dagvaarding:	€ 67,10
	<hr/>
	€ 196,85
+ 10 % :	€ 19,69
	<hr/>
Totaal :	€ 216,54

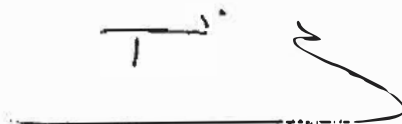
Dit arrest is gewezen te Gent door het hof van beroep, tiende correctionele kamer, samengesteld uit kamervoorzitter Dirk Van Remoortel, als voorzitter, en de raadsheren Peter Ghijs en Bart Meganck, en in openbare terechtzitting van 16 maart 2012 uitgesproken door voorzitter Dirk Van Remoortel, in aanwezigheid van Jan De Clercq, substituut-procureur-generaal, met bijstand van griffier Leentje Mouton.



Leentje Mouton



Bart Meganck




Peter Ghijs

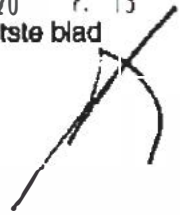


Dirk Van Remoortel

ARS-nr. : 2012/1105

Aangeboden op 21 MAART 2012
Niet te registreren;

17711 
Anja WILLEMS
Ea. inspecteur a.i.



Voor eensluitend afschrift afgeleverd aan de Procureur-generaal,
tot bestuurlijke Inlichtingen.(R32/2007)

De Griffier-hoofd van dienst,

A large, stylized handwritten signature of R. Roggeman, enclosed in a circular scribble.

R. Roggeman

